

“Blahoslavený človek, ktorý nechodí podľa rady bezbožníkov, na ceste hriešnikov nestojí a v kruhu posmievačov nesedí, ale v zákone Hospodinovom má záľubu, o Jeho zákone rozjíma dňom nocou. Bude ako strom zasadený pri vodných tokoch, čo načas dáva ovocie a jeho lístie nevädne; a všetko, čo robí sa vydará. Nie tak bezbožníci; ale sú ako plevy, ktoré vietor rozviera. A preto neobstoja bezbožníci na súde, ani hriešnici v zhromaždení spravodlivých. Lebo vie Hospodin o ceste spravodlivých, ale cesta bezbožných vedie do záhuby.“

Česká televízia uvádza životopisný film o Božene Nemcovej. Naša staršia generácia pozná jej Babičku. Jej kresťanstvo je formované úprimnou zbožnosťou a aj preto na ňu „padá“ svetlo biblickej múdrosti a zakotvenosti v Bohu. Je to žena, ktorá má rada Božie cesty, ktorá sa hrozí bezbožnosti a predsa pri tom nie je povýšenecká, ale plná súcitu a lásky. Žije nesmierne jednoducho a predsa, keď všetkým bohatstvom obklopená kňažná zo zámku ju pohľadom vyprevádza na poslednej ceste, si povzdychne: šťastná to žena. Mnohí vidia šťastie v tom, keď všetko majú, po čom človek túži. Nás však Božie slovo vedie k tomu, aby sme sami videli, aké je to zavádzajúce a aby sme aj druhým ukazovali, že aj dnes platí: šťastný je ten, kto v Bohu a na Jeho cestách založí svoj život. Sám Boh takého blahoslaví. Tento prvý žalm mnohí poznáme od čias konfirmácie a niekedy už ani si neuvedomujeme, ako nás oslovuje. Keď počujeme slovo zákon, spájame ho nechtiac s niečím, čo je prísne, tvrdé a nepríjemné; čo k človeku pristupuje s nárokom: ty musíš! A človek nerád počuje: ty musíš! Ale našim žalmom vane iný duch: šťastný si človeče, že smieš ísť Božou cestou, že Ťa Pán Boh zavolať a ty si počúvol a teraz poznáš tú nekonečne lepšiu cestu, akou idú tí, ktorí Boha nepoznajú. Si šťastný, si blahoslavený, lebo si našiel radosť a zaľúbenie v zákone Božom. Čo je to – zákon? Pôvodne toto hebrejské slovo Tóra, znamená ukazovateľ cesty. Je to dobrý a radostný pocit, keď viem, že idem bezpečnou cestou a správnym smerom. Takýmto dobrým radcom a ukazovateľom správnej cesty mal byť Boží zákon. Pán Ježiš musel zvädzať najťažší zápas proti farizejom a zákonníkom ktorí zákon Boží zdeformovali do prísnych príkazov a zákazov a sľubovali Božiu odmenu tým, ktorí to všetko splnia. Ježiš však neprišiel zákon Boží zrušiť, ale naplniť. A tak je nám zákon tým dokonalým ukazovateľom cesty, jeho slová, jeho príklad, láska i poslušnosť, služba i vernosť. Pri tomto zákone vidíme, čo to znamená nechodiť po rade bezbožníkov, nepostávať na ceste hriešnikov, nesediť v kruhu posmievačov. To znamená, mať odstup od každého hriechu, nesúhlasit' s ním, nestotožniť sa s ním. Byť stále pod dotykom slova Božieho. Akí sme šťastní, keď si v rôznych situáciách vieme rady a naša istota nepramení v našej šikovnosti, ale z Biblie, keď sa s ňou radíme. Akí sme šťastní, keď sa v nemoci môžeme potešovať slovami Biblie, keď do bezsenných nocí, plných starosti, nám zaznie zaslúbenie Božieho pokoja. To všetko znamená vyrastanie z pôdy, ktorú pre nás tak dobre Pán Boh pripravil. Bude ako strom, pestovaný pri vodných tokoch, ktorý časom vydá ovocie... Dobré stromy hocikde nerastú. Strom, o akom hovorí žalmista, ten potrebuje svoju pôdu a svoje podmienky. Podobne šťastný, blahoslavený život nerastie sám od seba, musí mať podmienky. To nie je o tom, koľko máš peňazí, šiat, aký nábytok. Babička z románu Nemcovej s porovnaním s kňažnou zo zámku bola chudobná, prostá žena. Ale bola pevne vsadená do Božej pôdy a jej život niesol dobré plody. Ak máme pocit, že máme málo radosti a vnútorného šťastia, keď sa pýtame, prečo ovocie nášho života je chatrné, prečo vädne, potom sa pýtajme: rastieme z pôdy, ktorú Boh pre nás pripravil? Zapustili sme do nej svoje korene? Vždy sa, bratia a sestry, o tom presvedčíte, že sa vášmu vnútornému duchovnému životu nebude dariť, keď nebudete rešpektovať Božie prikázania, keď nebudete vrastení do pôdy Božieho slova. Človek proste potrebuje Bibliu, spoločenstvo, modlitbu, aby nová vlaha prenikala jeho duchovným životom. Potom sa objaví aj radosť, aj sviežosť, ukáže sa aj stále čerstvé ovocie viery. Tá vnútorná prázdnota, bezobsažnosť a neužitočnosť života je vyjadrená slovami: budú ako plevy, ktoré vietor rozviera. Stále sami stojíme pred otázkou: nežijem zbytočný život? Má môj život nejaké jadro, môže vzísť z neho niečo dobré aj pre budúcnosť? Je vždy dobre, keď tieto otázky dávame predovšetkým sami sebe, aby sme sa vyhli zbytočnému posudzovaniu a povyšovaniu. Mohli by sme tiež ľahko ukazovať prstom a hovoriť: títo žijú bez Boha, sú plevy; my žijeme s Bohom, sme teda dobré zrno a dobré stromy. Ale to by bolo práve to zlé a osudné čo robili

aj farizeji v dobe Ježišovej. Rozdelili si ľudí sami: toto sú bezbožní, neobstoja. My sme zbožní, Boh to uzná a odmení nás. – Nie naše skutky, ale Kristus zhodnocuje náš život, aby nebol márný a neužitočný a prázdny, ale už tu v prítomnosti dozrievajúc pre večnosť. Je rozdiel pred Bohom medzi životom zbožným a bezbožným. Náš žalm hovorí: neobstoja bezbožníci na súde, ani hriešnici v zhromaždení spravodlivých. Vylúčiť zo zhromaždenia Izraela znamenalo odsúdenie a zahynutie. Nie však človek, ale Boh povie posledné slovo nad našim životom. Máme teda vedieť, že tu naozaj sú dve cesty, jedna života a druhá smrti. Na večnú cestu nás vedie Kristus. Sadí nás do pôdy večnej Božej pravdy, zavlažuje nás potokmi svojho milosrdenstva, dáva nám svoju spravodlivosť, aby sme mohli obstáť pred Božím súdom. Ako by sme si mohli trúfať sami seba ospravedľovať pred Bohom, ktorý vidí naše viny? Všetko je pripravené, aby sme mohli byť ako úrodné stromy v zavlažovanej krajine a nie stromy neúrodné a neužitočné; nie ako plevy. Na rozdiel však od stromu človek sa musí rozhodovať, nič sa nedeje automaticky. Na nás je, aby sme dôverovali ceste Kristovej a radostne sa pre ňu rozhodli. Amen

Modlitba: Pane náš, ďakujeme Ti, že si nám dal poznať Tvoje cesty s nami. Chceš, aby naša životná cesta bola dobrá, čistá, spravodlivá, lebo taký si Ty. Si studnicou života, stále pôsobíš svojim slovom na naše srdce, aby sme si priali nepremárniť svoj život, aby sme neprepadli malichernosti, prázdnote a zbytočnosti, aby sme neboli podobní plevám, ktoré rozveje vietor. Ďakujeme Ti za to, že nám svojou obeťou, svojimi slovami aj príkladom ukazuješ pravú hodnotu a naplnenie života. Pane, daj, aby sme vo svojom živote vedeli robiť správne rozhodnutia, aby náš život bol dobrý. Posilňuj nás v tejto dnešnej izolovanosti, aby sme nezabúdali na naše spoločenstvo, na svoj zbor, na bratov a sestry vo viere. Amen Otče náš...

Oznamy: Vo štvrtok sme sa v nádeji vzkriesenia lúčili s Ivetkou Hladkou r. Kováčovou, ktorá zomrela vo veku 47 rokov. Prosím o modlitbu za manžela Vladka s deťmi...

6.jan. sa dožila 60-tich rokov Zuzanka Rúfusová. Prosíme za modlitbu tak za ňu ako aj za jej mamu Magdu, ktorá sa celý čas o svoju dcérku v jej chorobe stará. Zároveň si pripomíname 92. Výročie narodenia básnika Milana Rúfusa a 12. výročie jeho smrti. „Ale Ty Hospodine, si mojím štítom, si mojou slávou, Ty mi dvíhaš hlavu. Keď hlasite volám k Hospodinovi, On mi odpovedá.“

Rod.Niňajová, Mikulášová a Fiačanová si pripomínajú 30. výročie smrti mamy a starej mamy Zuzany Niňajovej rod. Beťkovej. Pri tejto príležitosti pre potreby cirkevného zboru prispievajú 50.eur . „Aj vy, moji drahí milí, čo ste ma milovali... prijmite tú slzu vdáčnú a daj vám Boh radosť večnú.“

Požehnanie posielam do vašich domovov a rodín: Blahoslavení sú tí, ktorí sú čistého života, ktorí zachovávajú Boží zákon. Blahoslavení, ktorí celým srdcom hľadajú Hospodina. Amen